

Avbjóðingar úr Jákupsbrævinum Jákup og Paulus – trúgv og gerningar

- Menniskjan verður rættvísgjörd av trúgv uttan lógargerningar. (Róm 3,28)
- Menniskjan verður rættvísgjörd av gerningum og ikki av trúgv eina. (Ják 2,24)

Teir báðar synirnar í víngarðinum

- v28 Men hvat tykist tykkum? Ein maður átti tveir synir; og hann fór til hin fyrra og segði: »Sonur mín, far í dag og arbeið í víngarðinum.« v29 Men hann svaraði og segði: »Nei, eg vil ikki.« Men seinni iðraði hann seg eftir tí og fór avstað. v30 So fór hann til annan og segði líka so. Men hann svaraði og segði: »Jú, tað skal eg, harri;« men hann fór tó ikki. v31 Hvør av hesum báðum gjørdi vilja faðirsins?« Teir siga: »Hin fyrri.« Jesus sigur við teir: »Sanniliga sigi eg tykkum: Tollarar og skøkjur ganga undan tykkum inn í Guðs ríki. v32 Tí at Jóhannes kom til tykkara á rættvísis vegi, og ikki tit trúðu honum; men tollarar og skøkjur trúðu honum; men tó at tit sóu tað, iðraðu tit tykkum kortini ikki eftir tí seinni, so at tit trúðu honum. (Matt 21,28-32)
- Men verðið slíkir, sum gera eftir orðinum og ikki bert hoyra tað og við tað svíkja tykkum sjálvar. (Jak 1,22)
- Guds ríkis ávøkstur

Ikki bara hugburðir, men eisini gerðir

- Vis mig dit køleskab og jeg skal sige, om jeg lytter til dit kostråd
- Autensitet
 - Ein rein og lýtaley's gudsdýrkan fyri Guði og faðirinum er hetta: at vitja faðirleys og einkjur í trongd teirra, og at varða seg sjálván óspiltan av heimum. (Jak 1,27)
- Orð OG gerð

Kvirra og samtala

- Kvirra meðan vit hugsa um:
 - Er samsvar millum orð og gerð í tínum lívi?
 - Dømi?
- Eftir kvirruna tosa vit saman um sama spurning.

Paulus og Jákup

- Menniskjan verður rættvísgjörd av trúgv uttan lógargerningar. (Rom 3,28)
- Menniskjan verður rættvísgjörd av gerningum og ikki av trúgv eina. (Jak 2,24)
- Orsök og endamál
 - Paulus: Deyðir gerningar
 - Jákup: Deyða trúgvín
 - »Vit verða frelst av trúgv eina, men trúgvín er ongantíð einsamøll«.
- Áherðslumunur

Trúgv við ongum gerningum er deyð

- v14 Hvat gagnar tað, brøður mínir, um einhvør sigur seg hava trúgv, men hann ikki hevur gerningar? Man trúgvinn kunna frelsa hann? v15 Um ein bróðir ella ein systir eru nakin, og teimum vantar dagliga føði, v16 og einhvør tykkara sigur við tey: «Farið í friði, vermið tykkum og etið tykkum mett!» men tit ikki geva teimum tað, sum likaminum tørvast, hvat gagnar tað? v17 Líkaleiðis eisini trúgvinn; um hon ikki hevur gerningar, er hon deyð í sjálvari sær. v18 Men einhvør kann siga: «Tú hevur trúgv, og eg havi gerningar; sýn mær trúgv tína uttan gerningarnar, og eg skal sýna tær trúna av gerningum mínum! v19 Tú trýrt, at Guð er ein; rætt gert tú; hinir illu andarnir trúgva tað við og skelva.» v20 Men vilt tú vita, fákunna menniskja, at trúgvinn er ónýtt uttan gerningar? v21 Ábraham, faðir okkara, varð hann ikki rættvísgjørdur av gerningum, tá ið hann hevði lagt Ísak, son sín, upp á altarið? v22 Tú sært, at trúgvinn virkaði saman við gerningum hansara, og at trúgvinn varð fullkomin av gerningunum, v23 og skriftin gekk út, sum sigur: «Og Ábraham trúði Guði, og tað varð honum roknað til rættferðar», og hann varð kallaður Guðs vinur. v24 Tit síggja, at menniskjan verður rættvísgjørd av gerningum og ikki av trúgv eina. v25 Líkaleiðis eisini skøkjan Ráhab; varð hon ikki rættvísgjørd av gerningum, tá ið hon tók ímót sendimonnum og slepti teimum avstað ein annan veg? v26 Tí at eins og likamið er deytt uttan anda, soleiðis er eisini trúgvinn deyð uttan gerningar. (Ják 2, 14-26)
- Man trúgvinn kunna frelsa hann?
- Siga seg trúgva, orðtrúgvinn
- Líkaleiðis eisini trúgvinn; um hon ikki hevur gerningar, er hon deyð í sjálvari sær. (Jak 2, 17)

Gerningarnir prógva, at hann hefur trúgv

- Hvat er orðtrúgvinn?
 - Tú trýrt, at Guð er ein; rætt gert tú; hinir illu andarnir trúgva tað við og skelva.« (Jak 2,19)
- Trúgva at...

Prógv úr Skriftini

- Ábraham
- Trúgvinn varð fullkomin av gerningunum
- Menniskjan verður rættvísgjørð av ...
- Ráhab
- Uttan anda

Deyðir gerningar og deyð trúgv

- Paulus: Deyðir gerningar
- Jákup: Deyð trúgvín
 - »Vit verða frelst av trúgv eina, men trúgvín er ongantíð einsamøll«.

Kvirra og samtala

- Kvirra meðan vit hugsa um:
 - Tí at eins og likamið er deytt uttan anda, soleiðis er eisini trúgvín deyð uttan gerningar. (2,26)
 - Á hvønn hátt er hetta viðkomandi í tínum lívi?
- Eftir kvirruna tosa vit saman um sama spurning.